

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๓.๑)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๑๙๗๙/๒๕๖๔
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๗๗/๒๕๖๗

ในพระปรมາภิรைพระมหาภัตตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๗ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง { นางอารีพรรณ คล้ายคลึง ผู้ฟ้องคดี
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เชต ๒
(ศึกษาธิการจังหวัดระยอง เดิม) ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองระยะที่ บ. ๔/๒๕๖๗
หมายเลขแดงที่ บ. ๕๔/๒๕๖๔

โดยที่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ ซึ่งมาตรา ๗ บัญญัติว่า ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๙ แห่งคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “ข้อ ๑๙ การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษา ตามมาตรา ๕๓ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้ผู้อำนวยการสำนักงาน

/เขตพื้นที่...

เขตพื้นที่การศึกษา และผู้อำนวยการสถานศึกษา แล้วแต่กรณี โดยความเห็นชอบของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง และมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ให้มีคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำเขตพื้นที่การศึกษา ประจำ屆ศึกษา เรียกโดยย่อว่า “อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประจำ屆ศึกษา” สำหรับแต่ละ เขตพื้นที่การศึกษา... และมาตรา ๑๐ บัญญัติให้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือ คำสั่งอื่นใด อ้างถึง กศจ. ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลซึ่งกฎหมายว่าด้วยระเบียบ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดไว้ให้เป็นอำนาจของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ การศึกษาประจำ届ศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ให้ถือว่าบทบัญญัติ แห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือคำสั่งนั้นอ้างถึง อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประจำ届ศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี ดังนั้น ข้อความใด ในคำพิพากษานี้ที่กล่าวถึงคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดระยอง (กศจ. ระยอง) ให้หมายความถึง อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประจำ届ศึกษาระยอง เขต ๒ และอำนาจหน้าที่ ของศึกษาธิการจังหวัดระยอง เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประจำ届ศึกษาระยอง เขต ๒

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า เมื่อครั้งผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชีชำนาญงาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจำ届ศึกษา ระยอง เขต ๒ ถูกกล่าวหาว่า เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีได้โอนเงินของผู้มีสิทธิ เปิกค่ารักษาพยาบาลของนายพิชาญ โอหาน จำนวน ๑๐,๕๕๐ บาท และนางลักษณา รัตนนุภาพ จำนวน ๑๙,๐๐๐ บาท กรมบัญชีกลางได้โอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประจำ届ศึกษาระยอง เขต ๒ เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ และผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อรับเช็คเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ แต่ทำการโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของตน ในวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ และเมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๘ ได้โอนเงินของผู้มีสิทธิ เปิกค่าการศึกษาบุตรของนายมานัส ตั้งส่งบ จำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท ค่ารักษาพยาบาล ของนายโชคชัย รัตนวิริยะ จำนวน ๑๗,๐๐๐ บาท กรมบัญชีกลางได้โอนเงินเข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจำ届ศึกษาระยอง เขต ๒ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๘ และผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อรับเช็คเมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๘ แต่ทำการโอนเงิน เข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของตนในวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘ ซึ่งผู้ฟ้องคดียอมรับว่า ได้โอนเงิน เข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของตนจริง คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดระยอง (กศจ. ระยอง) ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๑ พิจารณาแล้วเห็นว่า พฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่การเงินมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการเบิกเงิน สวัสดิการ ค่ารักษาพยาบาล ค่าการศึกษาบุตร แต่กลับโอนเงินเข้าบัญชีตนเอง พฤติกรรม

/ถือเป็น...

ถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๘๕ วรรคสอง และมาตรา ๘๕ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ กรณีไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ทำให้ราชการเสียหายอย่างร้ายแรง และกรณีทุจริตต่อหน้าที่ราชการ จึงมีมติให้ลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ต่อมากู้ภาระคดีได้มีคำสั่ง สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดระยอง ลับ ที่ ๗/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๑ ลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตามมติของ กศจ. ระยอง ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า เหตุที่มีการดำเนินการทางวินัยกับผู้ฟ้องคดีไม่ได้มีผู้ใดมาร้องเรียน แต่เป็นการตั้งเรื่องของกลุ่มบริหารงานการเงินและทรัพย์สิน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต ๒ ตามหนังสือลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ และลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดียอมรับว่าได้ออนเงินเข้าบัญชีเงินฝากของตนเองจริง เนื่องจากมีปัญหาหย่าร้างต้องรับภาระเลี้ยงดูบุตร ๒ คน และภาระหนี้น้ำของระบบ แต่ผู้ฟ้องคดีได้ออนเงินคืนให้แก่ผู้ขอเบิกเงินสวัสดิการทั้ง ๔ รายแล้ว ผู้ฟ้องคดีมีใจเจตนาที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อหน่วยงานและไม่ได้จงใจทำให้ราชการเสียหาย แต่หากรับฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดีกระทำการผิด ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าเป็นเพียงการกระทำที่ผิดระเบียบไม่ถึงขั้นทำให้ราชการเสียหายอย่างร้ายแรง อีกทั้งผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงปัญหาและเจรจาับผู้ขอเบิกทั้ง ๔ รายว่าจะอ่อนเงินคืนให้ในภายหลัง ผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการเป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ และแบบแผนของทางราชการ ไม่เคยบกพร่องตลอดระยะเวลาที่รับราชการมา ๒๖ ปี นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง มีความเห็นปรากฎตามรายงานการสอบสวน ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ว่า พฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีเป็นการไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ อันเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรงตามมาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยไม่ซื่อสัตย์สุจริต และฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการ เห็นสมควรลงโทษตัดเงินเดือนร้อยละ ๕ ของเงินเดือน เป็นเวลาหนึ่งเดือน และติดตามความประพฤติผู้ฟ้องคดีเป็นเวลาหนึ่งปี แต่ กศจ. ระยอง ใน การประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๑ กลับมีมติให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามมาตรา ๘๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ เพิ่มเติม และต่อมาก็ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๑๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๑ ให้ลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตามมาตรา ๘๕ วรรคสาม และมาตรา ๘๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ดังนั้นมติของ กศจ. ระยอง ดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย และเมื่อผู้อำนวยการ

/สำนักงาน...

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต ๒ ในฐานะผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดี เห็นชอบกับความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต ๒ ต้องสั่งลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดีตามความเห็นดังกล่าว การที่ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต ๒ ไม่สั่งลงโทษผู้ฟ้องคดี แต่กลับรายงานการดำเนินการทางวินัยไปยังสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดระยอง จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน นอกจากนี้ ปรากฏว่าในการประชุม กศจ.ระยอง ครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๑ นายธงชัย มั่นคง ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขั้นพื้นฐานได้ออกจากห้องประชุม เนื่องจากเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นต้นที่ได้พิจารณาดำเนินการทางวินัยมาก่อนแล้ว และสิบโท โซยยันต์ เกิดเหماะ รองศึกษาธิการจังหวัดระยอง รักษาการในตำแหน่งศึกษาธิการจังหวัดระยอง ก็ได้ออกจากห้องประชุมด้วยเช่นกัน เนื่องจากเป็นผู้มีอำนาจสั่งลงโทษผู้ฟ้องคดีตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครุและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และเป็นอนุกรรมการศึกษาธิการจังหวัดระยอง (อกศจ.ระยอง) แต่ไม่ปรากฏในรายงานการประชุมว่า นายทิม บุญรอด ผู้แทนภาคประชาชนในห้องถิน และว่าที่เรือตรี ชูชีพ อรุณเหลือง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็น อกศจ.ระยอง เช่นเดียวกัน ได้ออกจากห้องประชุม มติ กศจ.ระยอง ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๑ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดระยอง ลับ ที่ ๗/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๑ ลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตามมติ กศจ.ระยอง จึงไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสืออุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครุและบุคลากรทางการศึกษา เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๑ แต่ยังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำสั่งสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดระยอง ลับ ที่ ๗/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๑ เรื่อง ลงโทษให้ออกจากราชการ และสั่งให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการตามเดิม

๒. ให้คืนสิทธิการดำรงตำแหน่งราชการเดิม รวมทั้งสิทธิที่จะได้รับระหว่างที่ได้รับคำสั่งลงโทษตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ จนถึงวันกลับเข้ารับราชการ

/๓. ให้พิจารณา...

๓. ให้พิจารณาว่า มติ กศจ.ระยอง ใน การประชุมครั้งที่ ๑๖/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๑ ชอบด้วยกฎหมาย ตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ หรือไม่

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (แบบ สว.๓) ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ให้ผู้ฟ้องคดีทราบครั้งแรกฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการตามมาตรา ๔๔ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ แล้ว แต่คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดระยอง (กศจ.ระยอง) ใน การประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๑ มีมติให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้ง สว.๓ เพิ่มเติม ฐานไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ทำให้ราชการเสียหายอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๔๔ วรรคสอง ซึ่งมติ กศจ. ระยอง ที่ให้แจ้ง สว.๓ ดังกล่าว เป็นไปตามมาตรา ๒๓ (๔) ประกอบมาตรา ๑๐๔ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ประกอบกับข้อ ๘ (๑) ของคำสั่งหัวหน้าคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาระยอง เขต ๒ เห็นชอบกับรายงานการสอบสวน ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ว่า พฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรงตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง สมควรลงโทษตัดเงินเดือนร้อยละ ๕ ของเงินเดือน จำนวน ๑ เดือน แต่ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต ๒ ไม่ออคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ นั้น เห็นว่า รายงานการสอบสวน ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เป็นรายงานการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง แต่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ซึ่งแม้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาระยอง เขต ๒ มีความเห็นเช่นเดียวกับคณะกรรมการสอบสวนก็ตาม แต่เมื่อได้มีหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต ๒ ลับ ที่ ศธ ๐๔๑๒๖/๐๐๖ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ รายงานการดำเนินการทางวินัยดังกล่าวไปยังผู้ถูกฟ้องคดี ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีมีความเห็นว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้เสนอ กศจ. ระยอง พิจารณา จึงเป็นการดำเนินการตามมาตรา ๑๐๐ วรรคสี่ (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับข้อ ๙ (๑) (ที่ถูกคือ ข้อ ๘ วรรคหนึ่ง (๑)) ของระเบียบ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑ ครั้นเมื่อกศจ. ระยอง ใน การประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๑ พิจารณา

/แล้วมีมติว่า...

แล้วมีมติว่าผู้ฟ้องคดีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้เพิ่มโทษผู้ฟ้องคดี การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดระยอง ลับ ที่ ๗/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๑ ลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงเป็นการสั่งลงโทษผู้ฟ้องคดีตามมาตรา ๑๐๔ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า มติ กศจ.ระยอง ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๑ ไม่ขอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากมีกรรมการที่เป็นคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดระยอง (อ กศจ. ระยอง) ไม่ออกจากที่ประชุม นั้น เห็นว่า อ กศจ. ระยอง มีหน้าที่ช่วยเหลือหรือกลั่นกรองงานการดำเนินการทางวินัยเสนอต่อ กศจ. ระยอง ตามข้อ ๙ วรรคหนึ่ง ของคำสั่งหัวหน้าคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ เท่านั้น แม้ อ กศจ. ระยอง มีความเห็นให้ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ความเห็นดังกล่าวย่อมไม่ผูกพันให้ผู้ถูกฟ้องคดีต้องสั่งลงโทษผู้ฟ้องคดี จนกว่า กศจ. ระยอง จะพิจารณาการปฏิบัติหน้าที่ อ กศจ. ระยอง ของนายทิม บุญรอด และว่าที่เรือตรี ชูชีพ อรุณเหลือง ไม่เป็นเหตุทำให้ความเป็น กศจ. ระยอง สิ้นสุดลง หรือทำให้บุคคลทั้งสองไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ใน กศจ. ระยอง ได้ กรรมการ กศจ. ระยอง ที่ได้รับแต่งตั้งเป็น อ กศจ. ระยอง จึงไม่ได้มีสถานะร้ายแรงอันอาจทำให้การพิจารณาลงโทษผู้ฟ้องคดีไม่เป็นกลางตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ อ กศจ. ระยอง ที่ได้รับแต่งตั้งเป็น กศจ. ระยอง จึงสามารถเข้าร่วมประชุมและให้ความเห็นในการประชุม กศจ. ระยอง ได้ ทั้งนี้ ตามคำวินิจฉัยคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เรื่องเสร็จที่ ๑๔๐/๒๕๖๒ ดังนั้น มติ กศจ. ระยอง ที่ลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการจึงขอบด้วยกฎหมาย และโดยที่มาตรา ๔๒ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติไว้ว่า ในกรณีที่กฎหมายกำหนดขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายในเรื่องใดໄว้โดยเฉพาะ การฟ้องคดีปกครองในเรื่องนั้นจะกระทำได้ต่อเมื่อมีการดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการดังกล่าว และได้มีการสั่งการตามกฎหมายนั้น หรือมิได้สั่งการภายในเวลาอันสมควรหรือภายในเวลาที่กฎหมายนั้นกำหนด ดังนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีได้ใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งที่พิพากษายกฟ้องคดี ก.ค.ศ. เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๑ ผู้ฟ้องคดีจึงควรรอผลการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวก่อน

ในระหว่างการพิจารณาคดี ผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดระยอง ลับ ที่ ๗/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๑ เรื่อง ลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาถึงที่สุด ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา

/ศาลปักษ์...

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า คดีมีประเด็นต้องวินิจฉัยก่อนว่า กระบวนการในการพิจารณาสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีเป็นไปตามขั้นตอนและวิธีการตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ และเห็นว่า กระบวนการในการพิจารณาสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีเป็นไปตามขั้นตอนและวิธีการตามที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ กฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐ ระเบียบ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ และคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ กำหนดไว้แล้ว

กรณีมีประเด็นต้องพิจารณาต่อไปว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ คดีนี้ขอเท็จจริงรับฟังได้ว่า เหตุที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดระยอง ลับ ที่ ๗/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๑ ลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ สืบเนื่องจากเมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ เวลาประมาณ ๑๔.๐๐ นาฬิกา นางรัตติยา ตั้งส่งบ ภรรยาของนายมานัส ตั้งส่งบ ข้าราชการบำนาญ ได้มาติดต่อที่กลุ่มบริหารงานการเงินและสินทรัพย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต ๒ เพื่อสอบถามเจ้าหน้าที่เรื่องการเบิกเงิน การศึกษาบุตรที่นายมานัสได้ส่งหลักฐานการเบิกเงินไว้จำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท ตั้งแต่ต้นเดือนกันยายน ๒๕๕๙ โดยนางรัตติยาแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ว่า ได้เคยติดต่อกับผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบการเบิกจ่ายเงิน แต่ผู้ฟ้องคดีแจ้งว่าไม่สามารถเบิกเงินได้ทันในเดือนกันยายน ๒๕๕๙ จะเบิกให้ได้ในเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ จากนั้น เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีได้โทรศัพท์แจ้งนางรัตติยาว่า จะโอนเงินค่าการศึกษาบุตรให้ในวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวันที่เงินบ้านภูรายเดือนออก แต่เมื่อวันนั้น นางรัตติยานำสมุดบัญชีเงินฝากไปปรับที่ธนาคารกรุงไทย ประจำสาขาบ้านภูราย ตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นพบว่า ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการเบิกค่าการศึกษาบุตรของนายมานัสเมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๙ ตามเอกสารเบิกเงินเลขที่ ๓๖๐๐๔๐๗๐๔๘ และกรมบัญชีกลางได้โอนเงินเข้าบัญชีของนายมานัส เจ้าหน้าที่กลุ่มบริหารงานการเงินและสินทรัพย์จึงได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นพบว่า ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการเบิกค่าการศึกษาบุตรของนายมานัสเมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๙ ตามเอกสารเบิกเงินเลขที่ ๓๖๐๐๔๐๗๐๔๘ และกรมบัญชีกลางได้โอนเงินเข้าบัญชีสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต ๒ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๙ โดยผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อรับเช็คเมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙ และได้นำส่งการโอนเงินให้ธนาคาร กรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาแกลง ในวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๙ โดยจัดทำรายการเพื่อโอนเงินซึ่งเป็นหลักฐานที่ใช้ประกอบงบเดือนเป็นเลขที่บัญชีของนายมานัส แต่เมื่อตรวจสอบกับธนาคารไม่ปรากฏว่ามีการโอนเงินจำนวนดังกล่าวเข้าบัญชีของนายมานัส แต่อย่างใด และในเวลาต่อมา เจ้าหน้าที่กลุ่มบริหารงานการเงินและสินทรัพย์ได้ตรวจสอบเอกสารการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการค่ารักษาพยาบาลและค่าการศึกษาบุตรเพิ่มเติมพบว่า

/เดือนสิงหาคม...

เดือนสิงหาคม ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีได้โอนเงินของผู้มีสิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาลเข้าบัญชีธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ของผู้ฟ้องคดี เลขที่บัญชี ๒๒๔๓๖๘๐๗๑ จำนวน ๒ ราย ได้แก่ นายพิชาญ โอthon จำนวน ๑๐,๕๕๐ บาท และนางลักษณา รัตนานุภาพ จำนวน ๑๕,๐๐๐ บาท ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการเบิกเงินสวัสดิการเมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๘ กรมบัญชีกลางได้โอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ระยอง เขต ๒ เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ และผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อรับเช็คเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ แต่ทำการโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากของผู้ฟ้องคดีในวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ และในเดือนกันยายน ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีได้โอนเงินค่ารักษาพยาบาลของนายโชคชัย รัตนวิริยะ จำนวน ๑๗,๐๐๐ บาท เข้าบัญชีเงินฝากของผู้ฟ้องคดี โดยได้ดำเนินการเบิกเงินสวัสดิการ เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๘ กรมบัญชีกลางได้โอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต ๒ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๘ และผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อรับเช็คเมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๘ แต่ทำการโอนเงินเข้าบัญชีผู้ฟ้องคดีในวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘ นางสาวอุมา ศรีชัย รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานการเงิน และสินทรัพย์ จึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ และลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ รายงานข้อเท็จจริงการเบิกเงินสวัสดิการดังกล่าวไปยังผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาระยอง เขต ๒ ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ซึ่งแจง ข้อเท็จจริงต่อผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต ๒ ยอมรับว่า ได้ดำเนินการเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลและค่าการศึกษาบุตรให้แก่ข้าราชการบำนาญทั้ง ๔ ราย แต่โอนเงินเข้าบัญชีของผู้ฟ้องคดี มิได้โอนเงินเข้าบัญชีข้าราชการบำนาญดังกล่าวจริง โดยผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างแต่เพียงว่า หลังจากที่ได้โอนเงินเข้าบัญชีผู้ฟ้องคดีแล้ว ผู้ฟ้องคดี ได้โทรศัพท์แจ้งข้าราชการบำนาญทั้ง ๔ ราย ว่าจะโอนเงินคืนให้ในเดือนตุลาคม ๒๕๕๘ และ ได้โอนเงินคืนให้ในเดือนตุลาคม ๒๕๕๘ ตามที่ได้นัดหมายไว้ ผู้ฟ้องคดีมิได้ถูกร้องเรียนเอาผิด จากข้าราชการบำนาญทั้ง ๔ ราย แต่อย่างใด โดยไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้กล่าวอ้างถึงประเด็น การติดต่อขอภัยมิเงินกับข้าราชการบำนาญก่อนจะดำเนินการโอนเงินเข้าบัญชีตนเอง และ มิได้แสดงพยานหลักฐานสัญญาภัยมิเงินตั้งแต่วันที่มีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงต่อผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต ๒ ทั้งที่ปรากฏว่าสำเนาสัญญาภัยมิเงิน ทั้ง ๔ ฉบับ มีการลงวันที่อยู่ก่อนวันที่ผู้ฟ้องคดีทำหนังสือชี้แจงแล้ว อีกทั้งปรากฏตามใบเบิกเงิน สวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล (แบบ ๗๑๓) ของนายโชคชัย ว่าได้ลงลายมือชื่อในแบบคำขอ เปิกเงินดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๘ แต่ปรากฏว่าสัญญาภัยมิเงินระหว่างผู้ฟ้องคดี กับนายโชคชัยมีการแก้ไขวันทำสัญญาภัยเป็นวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๘ ซึ่งมิใช่วันที่นายโชคชัย ได้ติดต่อขอเบิกเงินสวัสดิการดังกล่าว สัญญาภัยมิเงินดังกล่าวจึงขัดแย้งกับข้ออ้างของผู้ฟ้องคดี

/ที่ว่า...

ที่ว่า ผู้ฟ้องคดีได้ทำสัญญาภัยเงินล่วงหน้าในวันที่นายโชคชัยได้นำไปเสร็จค่ารักษาพยาบาลมาให้ผู้ฟ้องคดีทำการเบิก จึงเชื่อได้ว่า สัญญายังยึดเงินฉบับดังกล่าวรวมถึงอีก ๓ ฉบับ ที่ผู้ฟ้องคดีนำมาแสดงต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย เป็นเอกสารที่ผู้ฟ้องคดีทำขึ้นภายหลังจากการถูกดำเนินการสอบสวนทางวินัยเพื่อให้ตนพ้นจากความรับผิด นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ให้การโต้แย้งถ้อยคำบรรยายของนายมานัสที่ได้แจ้งต่อเจ้าหน้าที่กลุ่มบริหารงานการเงินและสินทรัพย์ ว่าได้เคยติดต่อเรื่องการเบิกจ่ายเงินค่าการศึกษา กับผู้ฟ้องคดี และผู้ฟ้องคดีแจ้งว่าไม่สามารถเบิกเงินได้ทันในเดือนกันยายน ๒๕๕๗ จะเบิกให้ได้ในเดือนตุลาคม ๒๕๕๘ จึงเชื่อได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเคยแจ้งถ้อยคำดังกล่าวกับบรรยายของนายมานัสจริง เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการเบิกจ่ายค่าการศึกษาบุตรของนายมานัสแล้วเสร็จตั้งแต่วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘ ซึ่งขัดแย้งกับถ้อยคำที่ผู้ฟ้องคดีแจ้งกับบรรยายนายมานัส แสดงให้เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมีเจตนาปกปิดไม่ให้นายมานัสและบรรยายทราบว่าได้ดำเนินการเบิกจ่ายค่าการศึกษาบุตรแล้วเสร็จตั้งแต่วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘ พฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีจึงขัดแย้งกับข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีที่ว่า ก่อนโอนเงินเข้าบัญชีตนเองได้โทรศัพท์แจ้งยืนยันและมีการทำสัญญายึดเงินกับข้าราชการบำนาญทั้ง ๔ ราย และแม้ปรากฏข้อเท็จจริงในเวลาต่อมาว่า ผู้ฟ้องคดีได้คืนเงินให้แก่ข้าราชการบำนาญทั้ง ๔ ราย และข้าราชการบำนาญทั้ง ๔ ราย ไม่ติดใจและความกับผู้ฟ้องคดีก็ตาม ก็ไม่เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากความรับผิดในการกระทำที่เกิดขึ้นแล้วแต่อย่างใด จากข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงเห็นได้ว่า ผู้ฟ้องคดีในฐานะเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชีชำนาญงาน มีหน้าที่รับผิดชอบการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการค่ารักษาพยาบาลและค่าการศึกษาบุตรของข้าราชการและข้าราชการบำนาญในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระ域 เขต ๒ ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระ域 เขต ๒ ที่ ๒๐๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ มีพฤติกรรมในการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ อาศัยโอกาสที่ตนเองมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการเบิกจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลและค่าการศึกษาบุตรของข้าราชการบำนาญ ทำการโอนเงินของผู้ขอเบิกดังกล่าวเข้าบัญชีของตนเองโดยไม่มีเหตุที่จะอ้างได้ตามกฎหมาย เพื่อให้ตนเองได้รับประโยชน์อันมีค่าได้ แม้การเบิกเงินดังกล่าวจะเป็นสิทธิเฉพาะตัวของผู้ขอเบิก แต่การที่ผู้ฟ้องคดีโอนเงินงบประมาณของทางราชการที่ต้องเบิกจ่ายให้แก่ผู้ขอเบิกเข้าบัญชีของตนเองย่อมทำให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง พฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวจึงถือเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มีค่าได้ อันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๔ วรรคสาม และเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๘๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ

/ระเบียบ...

จะเป็นข้อราชการครุและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๗ อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ดังนั้น การที่ กศจ.ระยอง ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๑ มีมติ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดระยอง ลับ ที่ ๗/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๑ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตามมติ กศจ.ระยอง ดังกล่าว จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว เมื่อได้รับนิจฉัยมาเป็นลำดับแล้วว่า คำสั่งสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดระยอง ที่ ๗/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๑ ที่ลงโทษ ไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตามมติ กศจ.ระยอง ใน การประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๑ เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว จึงไม่มีความจำเป็นที่ศาลจะต้อง วินิจฉัยในประเด็นตามข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีในประการอื่น เนื่องจากไม่มีผลทำให้คำวินิจฉัย ของศาลเปลี่ยนแปลงไป และพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีพิพากษามีปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนทุกประการ ไม่เคยบริร่วงตลอดระยะเวลาที่รับราชการมา ๒๖ ปี กรณีการเบิกเงิน ที่ข้าราชการทั้งยังรับราชการอยู่และที่รับบำนาญนั้น ผู้ฟ้องคดีรู้ว่าเมื่อเบิกมาแล้ว ต้องนำเข้าบัญชี ของผู้ขอเบิก จึงเป็นเงินส่วนตัวของผู้ขอเบิก เมื่อผู้ฟ้องคดีมีความเดือดร้อนได้แจ้งให้ผู้ขอเบิกเงิน บางรายทราบว่า หากเงินที่เบิกได้รับแล้ว ผู้ฟ้องคดีขอymใช้ก่อน และมีการทำหนังสือสัญญาภัยมีกัน ซึ่งตามกฎหมายการภัยมีเงินที่มีสัญญาภัยมีเงินนั้นถูกต้อง หากผู้ภัยมีดังนี้ไม่ยอมชำระหนี้ ผู้ให้ภัยสามารถฟ้องต่อศาลได้ ผู้ฟ้องคดีเชื่อว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีในการเบิกเงิน ให้กับผู้ขอเบิกแล้ว และผู้ฟ้องคดีขอymใช้ก่อน ไม่เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ผู้ฟ้องคดี ไม่ได้เจตนาที่จะให้เกิดความเสียหายต่อหน่วยงาน และไม่จงใจทำให้ราชการเสียหาย เนื่องจาก การที่ข้าราชการบ้านญี่ปุ่นค่ารักษาพยาบาล ค่าการศึกษาบุตรและถือใบเสร็จ เบิกค่ารักษาพยาบาล ค่าการศึกษาบุตร มาทำการเบิกจ่ายกับผู้ฟ้องคดีซึ่งปฏิบัติหน้าที่ขณะนั้น สำคัญผิดว่าเป็นเงินที่ข้าราชการบ้านญี่ปุ่นทั้ง ๔ ราย ได้สำรองจ่ายเงินไปเรียบร้อยแล้ว เป็นสิทธิ เฉพาะของผู้เบิก ถือเป็นเงินโดยชอบตามกฎหมายเฉพาะบุคคลในแต่ละราย มิใช่เงินราชการหรือ เงินงบประมาณอื่น ๆ ที่ยังมิได้ทำการเบิกจ่ายให้หน่วยงานราชการ และผู้ฟ้องคดีมิได้กระทำ โดยไม่ขอymหรือขออนุญาตรายบุคคล โดยได้ชี้แจงแล้วว่าผู้ฟ้องคดีได้โทรศัพท์ขอymเงินทั้งก่อน และหลังการโอนเงิน และขออนุญาตโอนเงินเข้าบัญชีตนเอง และหากผู้ฟ้องคดีกระทำผิดจริง ผู้ฟ้องคดีคิดว่าเป็นการกระทำผิดระเบียบครั้งแรก แต่ไม่เคยเกินสามเดือนในการเบิกจ่าย การเบิกเงินครั้งนี้ ผู้ฟ้องคดีขอymยันด้วยว่าได้ชี้แจงปัญหาและพูดคุยกับข้าราชการทั้ง ๔ ราย แล้วว่าผู้ฟ้องคดีมีความเดือดร้อนขอymเงินและจะขอโอนคืนให้ภายในหลัง และได้ทำสัญญาเงินกู้ กันไว้เป็นหลักฐาน ซึ่งเฉพาะในเรื่องของสัญญาเงินกู้ส่วนตัวซึ่งกันและกัน ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า

/มีใช่เรื่อง...

มิใช่เรื่องการปฏิบัติหน้าที่หรือประพฤติมิชอบในเรื่องอื่นใดที่ราชการเสียหาย และข้าราชการทั้ง ๔ รายได้รับเงินก่อนวันที่ผู้ฟ้องคดีได้ถูกตรวจสอบและรับทราบข้อกล่าวหา ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ไปเรียบร้อยแล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงเห็นว่าข้อกล่าวหารือความผิดของผู้ฟ้องคดีที่จะได้รับโทษตามข้อกล่าวหาไม่ได้เป็นเรื่องเสียหายอย่างร้ายแรงแต่อย่างใด นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า นายทิม บุญรอด ผู้แทนภาคประชาชนในห้องถิน และว่าที่ร้อยตรี ชูชีพ อรุณเหลือง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นกรรมการใน กศจ.ระยอง เมื่อปีบัติหน้าที่ใน อกศจ.ระยอง ได้พิจารณาเรื่องผู้ฟ้องคดีอย่างไร ต่อมา ได้ปฏิบัติหน้าที่ กศจ.ระยอง ย่อมมีความคิดตามที่ได้แสดงความคิดเห็นในฐานะ อกศจ.ระยอง จึงเข้าเงื่อนไขตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติวิปธิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๗

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาให้ลดโทษผู้ฟ้องคดีจากโทษไปแล้วออกจากราชการ เป็นโทษไม่ร้ายแรงตามพหุติกรรมที่ผู้ฟ้องคดีกระทำผิด

ผู้ถูกฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า การลงโทษผู้ฟ้องคดีตามมาตรา ๘๔ วรรคสาม และมาตรา ๘๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๓๗ ผู้ถูกฟ้องคดีได้ตรวจสอบเอกสารความถูกต้องตามกระบวนการสอบสวนแล้วพบว่า ผู้ฟ้องคดีมีความผิดครอบคลุมประกอบการทำผิดทุจริตต่อหน้าที่ราชการ คือ ๑. ผู้ฟ้องคดี มีเจตนาโอนเงินของผู้มีสิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาลของนายพิชัย โอทาน จำนวนเงิน ๑๐,๔๕๐ บาท ค่ารักษาพยาบาลของนางลักษณา รัตนานุภาพ จำนวนเงิน ๑๙,๐๐๐ บาท โดยได้ดำเนินการเบิกเงินสวัสดิการในเดือนสิงหาคม ๒๕๕๘ วันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๘ และกรมบัญชีกลางได้โอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต ๒ ในวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อรับเช็คเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ และทำการโอนเงินเข้าบัญชีธนาคารของตนในวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ และเมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๘ กรมบัญชีกลางได้โอนเงินค่ารักษาพยาบาลของนายมานัส ตั้งส่งบ จำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท นายโชคชัย รัตนวิริยะ จำนวน ๑๗,๐๐๐ บาท โดยกรมบัญชีกลางโอนเข้าบัญชีสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต ๒ และผู้ฟ้องคดีไปทำการโอนเงินเข้าบัญชีของตนเอง ในวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘ ซึ่งผู้ฟ้องคดียอมรับว่าเป็นบัญชีของตนจริง ๒. ผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี มีหน้าที่รับผิดชอบการเบิกเงินสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล ค่าการศึกษาบุตรเข้าบัญชีของตนเองจริง ๓. ผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติหน้าที่มิชอบ ๔. ผู้ฟ้องคดีได้ทำการโอนเงินในครั้งนี้เพื่อประโยชน์ของตนเนื่องจากมีปัญหาครอบครัวซึ่งครอบคลุมความผิดตามมาตรา ๘๔ วรรคสาม และมาตรา ๘๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๓๗ ผู้ถูกฟ้องคดีได้ตรวจสอบเอกสารความถูกต้องตามกระบวนการสอบสวนพบว่า ผู้ฟ้องคดี

/มีความผิด...

มีความผิดครอบองค์ประกอบความผิด จึงเสนอให้คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดระยอง พิจารณา และคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดระยองได้พิจารณาไม่มติถูกต้องแล้ว สำหรับ กรณีที่ผู้ฟ้องคดีได้ข้อความเป็นกลางในการพิจารณาทางปกครอง ตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาโดยเดียวกันนั้น คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดระยอง เรียกโดยย่อว่า “อศจ.ระยอง” ได้กลั่นกรองการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงรายผู้ฟ้องคดี และเมื่อเข้าประชุมพิจารณาของ อศจ.ระยอง คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดระยอง ได้ให้นายธงชัย มั่นคง ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต ๒ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีออกจากที่ประชุม และสิบโทไชยยันต์ เกิดเหمامะ รองศึกษาธิการจังหวัดระยอง รักษาการในตำแหน่งศึกษาธิการจังหวัดระยอง ในฐานะกรรมการ และเลขานุการ ซึ่งเป็นผู้ต้องออกคำสั่งตามติดการพิจารณาของ อศจ.ระยอง ออกจากที่ประชุม เช่นเดียวกัน ส่วนนายทิม บุญรอด ผู้แทนภาคประชาชนในห้องถื่น และว่าที่เรือตรีชูชีพ อรุณเหลือง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีสิทธิพิจารณาดำเนินการทางวินัยได้ และไม่ขัดตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองได้ให้ความเห็นในเรื่องเสร็จที่ ๔๘/๒๕๔๑ สามารถนำมาเทียบเคียงได้ คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดระยองได้แจ้งมติ และสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดระยองได้มีคำสั่ง ที่ ๗/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๑ เรื่อง ไล่ออก จากราชการถูกต้องแล้ว ต่อมา เมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ได้มีพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้าคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูป การศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ พ.ศ. ๒๕๖๕ ทำให้อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัด (อศจ.) โอนไปเป็น ของคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำเขตพื้นที่การศึกษา (อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษา) ตั้งแต่วันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๕ เป็นต้นไป นอกจากที่กล่าว ข้างต้น ผู้ถูกฟ้องคดีขออภัยยืนคำให้การเมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแฉลง เป็นหนังสือ และไม่ได้แจ้งความประஸค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟัง สรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน พิจารณาคำชี้แจงด้วยว่าจากประกอบคำแฉลงกรณ์ เป็นหนังสือของตุลาการผู้แฉลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ และคำแก้อุทธรณ์แล้ว

/ข้อเท็จจริง...

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อครั้งผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชีชำนาญงาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาระยอง เขต ๒ ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ดำเนินการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการ ค่ารักษาพยาบาล ค่าการศึกษาบุตร ให้แก่ข้าราชการและข้าราชการบำนาญในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต ๒ ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาระยอง เขต ๒ ที่ ๒๐๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ มีกรณ์ถูกกล่าวหาว่า เมื่อเดือนสิงหาคม ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีได้อนเงินของผู้มีสิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาลของนายพิชาญ โอลาน จำนวน ๑๐,๕๕๐ บาท และนางลักษณา รัตนานุภาพ จำนวน ๑๙,๐๐๐ บาท และเดือนกันยายน ๒๕๕๘ โอนเงินค่าการศึกษาบุตรของนายมานัส ตั้งส่งบ จำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท และค่ารักษาพยาบาลของนายโชคชัย รัตนวิริยะ จำนวน ๑๗,๐๐๐ บาท โดยลงลายมือชื่อ รับเช็คเพื่อทำการโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของผู้ฟ้องคดี ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต ๒ จึงได้มีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต ๒ ลับ ที่ ๐๒๔/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน วินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดี ต่อมา คณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนโดยได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบตามบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา (แบบ สว.๒) ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ ได้รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง และได้จัดทำแบบบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (แบบ สว.๓) ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ แจ้งข้อกล่าวหาต่อผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๘๔ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ จากนั้น คณะกรรมการสอบสวนได้เสนอรายงานการสอบสวน ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ต่อผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต ๒ ว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีทำให้เสียหายแก่ราชการ เป็นการไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบ และแบบบรรณเนียมของทางราชการ พฤติกรรมเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรงตามมาตรา ๘๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ เห็นสมควรลงโทษตัดเงินเดือนร้อยละ ๕ ของเงินเดือน เป็นเวลาหนึ่งเดือน และติดตามความประพฤติผู้ฟ้องคดีเป็นเวลาหนึ่งปี ซึ่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต ๒ เห็นชอบตามรายงานการสอบสวนดังกล่าว แต่ในระหว่างการดำเนินการทางวินัยผู้ฟ้องคดี ได้มีการประกาศบังคับใช้คำสั่งคณะกรรมการสมงหนึ่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต ๒ จึงได้มีหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต ๒ ลับ ที่ ศธ ๐๔๑๒๖/๐๐๖

/ลงวันที่ ๑...

ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ส่งเรื่องการดำเนินการทางวินัยผู้ฟ้องคดีไปให้ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณา แต่เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาแล้วเห็นว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตน่องหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงเสนอเรื่องการดำเนินการทางวินัยไปยัง กศจ.ระยอง ต่อมา กศจ.ระยอง ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑ พิจารณาแล้วมีมติให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายและเบียบของทางราชการ ตามมาตรา ๔๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ เพิ่มเติมแก่ผู้ฟ้องคดี และให้ดำเนินการสอบสวนพยานเพิ่มเติม คณะกรรมการสอบสวนจึงได้แจ้งข้อกล่าวหาดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบตามแบบ สว.๓ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๑ พร้อมทั้งดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติม และได้เสนอรายงานการสอบสวนเพิ่มเติม ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๖๑ จากนั้น กศจ.ระยอง ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๑ พิจารณารายงานการสอบสวนแล้วเห็นว่า พฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๔๕ วรรคสอง และมาตรา ๔๕ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ กรณีไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ทำให้ราชการเสียหายอย่างร้ายแรง และกรณีทุจริตต่อหน้าที่ราชการ จึงมีมติให้ลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้มีคำสั่งสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดระยอง ลับ ที่ ๗/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๑ ลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตามมติของ กศจ.ระยอง ดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นหนังสืออุทธรณ์คำสั่งต่อสำนักงาน ก.ค.ศ. เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๑ แต่เมื่อครบกำหนดระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดียังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นเมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๒ ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น จึงยื่นอุทธรณ์คดีค้านคำพิพากษาดังกล่าวต่อศาลปกครองสูงสุดเป็นคดีนี้

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดี มีคำสั่งสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดระยอง ลับ ที่ ๗/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๑ ลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ โดยมีกรณีที่ต้องพิจารณาตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีก่อนว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำการผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่

/พิเคราะห์แล้ว...

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๘๒ บัญญัติว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ต้องรักษาวินัยที่บัญญัติเป็นข้อห้ามและข้อปฏิบัติไว้ในหมวดนี้โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ มาตรา ๙๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เสมอภาคและเที่ยงธรรม มีความวิริยะ อุตสาหะ ขยันหมั่นเพียร ดูแลเอาใจใส่ รักษาประโยชน์ของทางราชการ และต้องปฏิบัติตามมาตรฐานและจรรยาบรรณ วิชาชีพอย่างเคร่งครัด วรรคสาม บัญญัติว่า การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง มาตรา ๙๕ วรรคสอง บัญญัติว่า การปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยจะไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงานการศึกษา แต่ก็จะไม่กระทบต่อภาระทางบุคคล ประมาทเลินเลือ หรือขาดการเอาใจใส่ระมัดระวัง รักษาประโยชน์ของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง มาตรา ๙๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติทางวินัยตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๗ วรรคสอง บัญญัติว่า โทษทางวินัยมี ๕ สถาน คือ (๑) ภาคทัณฑ์ (๒) ตัดเงินเดือน (๓) ลดขั้นเงินเดือน (๔) ปลดออก (๕) ไล่ออก

คดีนี้ข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติว่า เมื่อครั้งผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชีชำนาญงาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต ๒ ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่จัดทำค่าเช่าบ้านข้าราชการ จัดทำเงินสวัสดิการค่ารักษាបาลข้าราชการและข้าราชการบำนาญ จัดทำเงินสวัสดิการค่าการศึกษาบุตรข้าราชการและข้าราชการบำนาญ ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต ๒ ที่ ๒๐๗/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๘ มีกรณีถูกกล่าวหาว่า เมื่อเดือนสิงหาคม ๒๕๔๘ ผู้ฟ้องคดีได้โอนเงินของผู้มีสิทธิเบิกค่ารักษាបาล รายนายพิชาญ โอทาน จำนวนเงิน ๑๐,๔๕๐ บาท ค่ารักษាបาล รายงานลักษณะ รัตนาภรณ์ จำนวนเงิน ๑๙,๐๐๐ บาท โดยได้ดำเนินการเบิกเงินสวัสดิการในวันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๔๘ กรมบัญชีกลางได้โอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต ๒ ในวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๔๘ ผู้ฟ้องคดีได้ลงทะเบียนมือขอรับเช็คwanที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๘ เพื่อทำการโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของตนในวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๘ และเมื่อเดือนกันยายน ๒๕๔๘ ผู้ฟ้องคดีได้โอนเงินของผู้มีสิทธิเบิกค่าการศึกษาบุตรของนายมานัส ตั้งสูง จำนวนเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท ค่ารักษាបาล

/ของนายโชคชัย...

ของนายโชคชัย รัตนวิริยะ จำนวนเงิน ๑๗,๐๐๐ บาท โดยได้ดำเนินการเบิกเงินสวัสดิการ เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๙ กรมบัญชีกลางได้ออนเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต ๒ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อรับเช็คwanที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙ เพื่อทำการโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของตนในวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๙ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต ๒ จึงได้มีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต ๒ ลับที่ ๐๒๔/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนโดยได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบตามบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา (แบบ สว.๒) ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ และได้รับรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง แล้วได้จัดทำแบบบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (แบบ สว.๓) ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ โดยได้แจ้งข้อกล่าวหาต่อผู้ฟ้องคดีว่า มีพฤติกรรมเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๘๔ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ต่อมา คณะกรรมการสอบสวนได้เสนอรายงานการสอบสวนลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ต่อผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต ๒ ว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีทำให้เสียหายแก่ราชการ เป็นการไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ พฤติกรรมเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรงตามมาตรา ๘๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๘๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว เห็นสมควรลงโทษตัดเงินเดือนร้อยละ ๕ ของเงินเดือนเป็นเวลาหนึ่งเดือน และติดตามความประพฤติผู้ฟ้องคดีเป็นเวลาหนึ่งปี ซึ่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต ๒ เห็นชอบตามรายงานการสอบสวนดังกล่าว แต่ในระหว่างการดำเนินการทางวินัยผู้ฟ้องคดีได้มีการประกากบังคับใช้คำสั่งคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต ๒ จึงได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๒๖/๐๐๖ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ส่งเรื่องการดำเนินการทางวินัยผู้ฟ้องคดีไปให้ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาแล้วเห็นว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงเสนอเรื่องการดำเนินการทางวินัยไปยัง กศจ.ระยอง แต่ กศจ.ระยอง ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑ พิจารณาแล้วมีมติให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหารฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ

/ตามมาตรา ๘๔...

ตามมาตรา ๘๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ เพิ่มเติม และให้ดำเนินการสอบสวนพยาบาลเพิ่มเติม คณะกรรมการสอบสวน จึงได้แจ้งข้อกล่าวหาเพิ่มเติมให้ผู้ฟ้องคดีทราบตามแบบ สว.๓ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๑ พร้อมทั้งดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมตามมติของ กศจ.ระยอง ดังกล่าว และได้เสนอรายงาน การสอบสวนเพิ่มเติม ฉบับลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๖๑ จากนั้น กศจ.ระยอง ในการประชุม ครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๑ พิจารณาแล้วเห็นว่า พฤติกรรมของผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่การเงินมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการเบิกเงินสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล ค่าการศึกษาบุตร แต่กลับโอนเงินค่ารักษาพยาบาลและค่าการศึกษาบุตรของข้าราชการ จำนวน ๔ ราย เข้าบัญชีของผู้ฟ้องคดี โดยผู้ฟ้องคดียอมรับเป็นลายลักษณ์อักษรว่าได้โอนเงินเข้าบัญชี เงินฝากธนาคารของตนเองจริง แม้จะมีการทำสัญญาภัยกับผู้ขอเบิกเงินสวัสดิการทั้ง ๔ ราย แต่เป็นการทำสัญญาภัยล่วงหน้าถึง ๑๙ วัน จึงเชื่อว่ามีการทำสัญญาภัยในภายหลัง ประกอบกับ คำให้การของผู้ฟ้องคดีทั้ง ๓ ครั้ง ให้การไม่ตรงกัน มีทั้งโอนเงินสวัสดิการที่มีผู้ขอเบิกเข้าบัญชี ของผู้ฟ้องคดีก่อนโทรศัพท์แจ้งขอຍืม โอนภายหลังที่โทรศัพท์แจ้งขอຍืมเงิน โอนทั้งก่อนและ หลังโทรศัพท์แจ้งขอຍืมเงิน ซึ่งผู้ฟ้องคดีกับผู้ขอเบิกเงินสวัสดิการทั้ง ๔ ราย ไม่ได้สนใจสนมกัน ไม่น่าเชื่อว่า มีการภูมิเงินกันจริง และวันเวลาในสัญญาภัยเงินไม่สอดคล้องกับวันที่ผู้ฟ้องคดี โอนเงินเข้าบัญชีของตนเอง และแม้ปรากฏข้อเท็จจริงในเวลาต่อมาว่า ผู้ฟ้องคดีได้คืนเงินให้แก่ ข้าราชการบำนาญทั้ง ๔ ราย และข้าราชการบำนาญทั้ง ๔ ราย ไม่ติดใจเอากำกับผู้ฟ้องคดี ก็ตาม ก็ไม่เป็นเหตุทำให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากความรับผิดชอบกระทำการที่เกิดขึ้นแล้วแต่อย่างใด จากข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงเห็นได้ว่า ผู้ฟ้องคดีในฐานะเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชีชำนาญงาน มีหน้าที่รับผิดชอบการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการ ค่ารักษาพยาบาลและค่าการศึกษาบุตรของข้าราชการและข้าราชการบำนาญในสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต ๒ ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาระยอง เขต ๒ ที่ ๒๐๗/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๘ มีพฤติกรรม ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ อาศัยโอกาสที่ตนเองมีหน้าที่และความรับผิดชอบ ในการเบิกจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลและค่าการศึกษาบุตรของข้าราชการบำนาญ ทำการโอนเงิน ของผู้ขอเบิกดังกล่าวเข้าบัญชีของตนเองโดยไม่มีเหตุที่จะอ้างได้ตามกฎหมาย เพื่อให้ตนเอง ได้รับประโยชน์อันมีค่าได้ แม้การเบิกเงินดังกล่าวจะเป็นสิทธิเฉพาะตัวของผู้ขอเบิก แต่การที่ ผู้ฟ้องคดีโอนเงินงบประมาณของทางราชการที่ต้องเบิกจ่ายให้แก่ผู้ขอเบิกเข้าบัญชีของตนเอง ย่อมทำให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง พฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีดังกล่าว จึงถือเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่น ได้รับประโยชน์ที่มีค่าได้ อันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๕ วรรคสาม และ

/เป็นการ...

เป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๔๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ดังนั้น การที่ กศจ. ระบยง ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๑ มีมติ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดระบยง สับ ที่ ๗/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๑ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตามมติ กศจ. ระบยง ดังกล่าว จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว อุทธิณ์ของผู้ฟ้องคดีในข้อนี้จึงฟังไม่เข้า

สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างในอุทธิณ์ว่า นายทิม บุญรอด ผู้แทนภาคประชาชน ในท้องถิ่น และว่าที่เรือตรี ชูชีพ อรุณเหลือง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา ได้พิจารณาและดำเนินการทางวินัยผู้ฟ้องคดีทั้งในฐานะเป็น อกศจ. ระบยง และเป็น กศจ. ระบยง จึงถือเป็นบุคคลที่มีอำนาจในการพิจารณาทางปกครองมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้ การพิจารณาทางปกครองไม่เป็นกลาง ตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ นั้น เห็นว่า อกศจ. เป็นคณะกรรมการที่ตั้งขึ้น ตามกฎหมาย เพื่อทำหน้าที่ช่วยเหลือหรือกลั่นกรองงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ให้แก่ กศจ. ตามข้อ ๔ วรรคหนึ่ง ของคำสั่งหัวหน้าคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ เท่านั้น ส่วน กศจ. มีอำนาจพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องการดำเนินการทางวินัย... ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๐๐ วรรคสี่ (๒) และมาตรา ๑๐๔ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับ ข้อ ๔ วรรคหนึ่ง (๑) ของระเบียบ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ และข้อ ๘ (๑) ข้อ ๓ และข้อ ๒๑ ของคำสั่งหัวหน้าคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ อกศจ. และ กศจ. จึงมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายแตกด้วยกัน อีกทั้งตามข้อ ๔ วรรคสอง ของคำสั่งหัวหน้าคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ ได้กำหนดองค์ประกอบของ อกศจ. ประกอบไปด้วย กรรมการใน กศจ. กรณีจึงเห็นได้ว่า กรรมการใน กศจ. บางรายอาจได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเป็นกรรมการใน อกศจ. ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ด้วย และโดยที่การเสนอความเห็นของ อกศจ. ระบยง เกี่ยวกับ การดำเนินการทางวินัยให้ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการนั้น เป็นเพียงองค์ประกอบ ส่วนหนึ่งของข้อมูลที่ กศจ. ระบยง นำมาใช้ประกอบการพิจารณา โดยความเห็นดังกล่าว ไม่ผูกพันให้ กศจ. ระบยง ต้องสั่งลงโทษผู้ฟ้องคดีตามที่ อกศจ. ระบยง เสนอแต่ประการใด ดังนั้น การที่นายทิม และว่าที่เรือตรี ชูชีพ ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกรรมการใน อกศจ. ระบยง

/และเป็น...

และเป็น กศจ. ระยะง ยังถือไม่ได้ว่ามีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้เจ้าหน้าที่หรือกรรมการผู้นั้น จะทำการพิจารณาทางปกครองในเรื่องนั้นไม่ได้ตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๘ ข้ออ้างในอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในข้อนี้จึงไม่อาจ รับฟังได้เช่นกัน สำหรับข้อกล่าวอ้างอื่นในอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีไม่ได้ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลงไป จึงไม่จำต้องวินิจฉัย

การที่ศาลปกครองขันตันมีคำพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุด เห็นพ้องด้วย

พิพากษายืน

นายสุรเดช พหลภานุค
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายกมล สงวนเดชา
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลมีค่า

นายไพรเจน มินเด็น
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายบรรยาย นาคายศ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสิทธานต์ สิทธิสุข
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

ตุลาการผู้แต่งคดี : นายคงนึง จันทร์สิงเคราะห์

